

Проф. др Александар Петровић

IN MEMORIAM

Проф. др Душан Р. Паравина
(1933-2004.)

ПРОФ. ДР ДУШАН Р. ПАРАВИНА

(1933 – 2004)

Проф. др Душан Р. Паравина рођен је 17. децембра 1933. години на географској тремељи Босне, Лике и Кордуна у селу Бугар, општина Бихаћ. Прошавши кроз Сциле и Харидбе Другог светског рата његово образовање и стручно-научно усавршавање кретали су се у оптималном правцу. Слично се може рећи и за професионално напредовање.

Средњу школу завршио је у Зрењанину 1954. године. Студирао је на Правном факултету у Београду на коме је дипломирао 1959. године. После дипломирања, завршио је високе европске студије у Француској (Nancy). Докторирао је на Правном факултету у Београду 1965. године са темом „*Рад код куће радника*“.

На Правном факултету у Нишу радио је од 1961. године, и ту, пролазећи кроз сва универзитетска звања, остао да ради до пензије, до краја септембра месеца 2001. године. За асистента на предмету Радно право на Правном факултету у Нишу изабран је 1961. а у звање доцента 1966. године. За ванредног професора др Паравина изабран је 1971., а у највише наставничко звање редовног професора изабран је 1980. године.

Уз наставно-педагошки, научно истраживачки, и други рад на матичном Факултету, знатан део радне енергије проф. Паравина усмеравао је и на непосредну личну сарадњу, са готово свим правним факултетима у претходној СФР Југославији. По позиву је држао додипломску и последипломску наставу и испите, учествовао у комисијама за оцену и одбрану специјалистичких радова, магистарских теза, докторских дисертација, писању реферата за избор и реизбор наставника и сарадника, био на научним скуповима, студијским боравцима и др.

На научно-истраживачком плану проф. Паравина остварио је респективне резултате. Његов опус обухвата преко стотину научних и стручних радова, објављених или као самосталне целине, или у познатим правним часописима, емциклопедијама, односно саопштанима на научним скуповима у земљи и иностранству.

Имајући у виду научно стваралаштво проф. Паравине, покушају да истакнем неке његове погледе на науку радног права у целини и његове поједине делове.

Научна акција проф. Паравине је врло разнолика. У својој делатности он је нарочито оставио своју дубоку бразду подвучену у науци Радног права. Његови радови на овој струци су и многобројни и значајни. Њихов значај огледа се у оригиналности концепције и избора сижеа. При томе, треба истаћи ширину професорових захвата радноправне материје и то ширину у тројаком смислу. Прво, у том смислу што се том науком бавио са сва три основна гледишта: теоријског, законодавног и практичног. Другим речима, првенствено радноправном теоријом и радноправним законодавством. При том, међутим, никад није запостављао ни историјску страну, како самих радноправних односа, односно појединих његових категорија, тако и развоја људске мисли и науке о њима. Ширина научних погледа проф. Паравине дошла је доражаја и у том смислу што је он изучавао све делове радноправне науке: основна и фундаментална питања науке радног права, индивидуално радно право, колективно радно право и право социјалног осигурања (сигурности). Оно што је нарочито карактеристично за проф. Паравину, кад год је то опортуно он пружа и материјал из међународног радног права (универзалног и регионалног) као и компаративног, дајући на тај начин сугестије како у погледу могуће интерпретације прописа, тако и науку за законодавца.

Ако се пренесемо у време када почиње каријера проф. Паравине и пратимо га кроз научну делатност као наставника и писца и ако бисмо хтели да из његовог стваралаштва извучемо неколико битних општих карактеристика, онда по нашем мишљењу, никако небисмо смели избећи ове: широку демократичност и социјалну прогресивност његових назора; дубоко осећање правичности које је долазило до изражаја у свим његовим опредељењима, приврженост раду и поштовању закона; сталности и постојаности; обазривост и умереност у доношењу научних закључака; систематичност, одређеност и јасноћа излагања научне материје. По свим тим особинама научно дело проф. Паравине заузима једно од места у првом реду наше редоправне науке.

С друге, пак, стране, да би раумели проф. Паравину као правника и научника, морамо да водимо рачуна о два рада идеја, који код њега доминирају. С једне стране он је за строго поштовање закона и безусловну примену јасног и прецизног текста. Ако томе додамо особине проф. Паравине као високог моралисте са дубоко усађеном идејом о скромном значењу сваког појединца, и да свако од нас, ма колико лично вредео припада целини, даље, када знамо колико је у њега била урезана идеја о хришћанској љубљиви, јасно је да исто

онако, као што је он цео живот жртвовао професорском позиву, у њему се оличавала и готовост да на жртвеник том новом поретку, ма колико му била дрга сећања на минула времена и на оно са чим се његово биће кроз деценије саживело, положи и сву своју делатност. Али имајмо на уму, и у том новом друштву, са пуним правом остаће његов кредо: на првом месту ред и поштовање закона.

Током целе професионалне каријере проф. Паравина је испољавао снажну активност на организовању и управљању пословима Факултета и Универзитета у Нишу. На факулету је биран на скоро свим дужностима. Између осталог био је председник Већа и Савета, продекан у три мандата, декан и шеф Катедре јавноправних наука. Слично је било и на Универзитету где је у два мандата био биран за проректора. Немали труд, и време, утрошио је на разноврсну сарадњу са државним, синдикалним, професионалним – правничким и другим органима и организацијама.

23. јула 2004. године Правни факултет у Нишу достојанствено се заувек растао од свог редовног професора за Радно право др Душана Р. Паравину после пуних четрдесет година верности Факултету, Радном праву и социјалној правди.

Др Александар Петровић,
проф. Правног Факултета у Нишу и
дугогодишњи сарадник проф. Паравине

